

Božične sanje.

Zemljo božična odeva noč,
tisoč ji zvezd gori.
V gorki, zakurjeni sobici
detece sladko spi.

Dete nedolžno, veselje nebes,
sanje ima lepé:
Vrata odprejo se nastežaj,
angelci k njemu hité.

S cvetjem dišečim obsipajo ga,
pojejo pesem lepó;
pojejo spev, ki človeško nikdar
ni ga še čulo uho.

Detecu v prsih drhti srce,
z angelci iti želi
v sveti raj k Detecu božjemu,
ki mu nasproti hiti. — —

Sanje zbežijo, in temna noč
Detece zopet obda;
angelci pa naprej čuvajo
čisto svetišče srca . . .

Stepin.